

مهارت‌های زبانی آن‌ها کمک می‌کند و به آن‌ها امکان می‌دهد از طریق گفت‌و‌گو، بازی‌های خلاقانه، کارهای هنری و نوشتن، مهارت‌های زبانی خود را رشد دهند.

زبان مورد استفاده در داستان از اهمیت بسیار برخوردار است. بچه‌های تمام کلمات، عبارات و عناصر داستانی را که می‌شنوند، به ذهن می‌سپارند و در صحبت‌های خود به کار می‌گیرند. به همین خاطر، کتاب‌های داستان می‌توانند منبعی از کلمات زیبا باشند. حتی داستان‌های ساده‌تر نیز از این قاعده مستثنی نیستند. داستان‌ها باید به دقت انتخاب شوند تا برنامه‌ی ادبی هماهنگی را ارائه کنند.

لازم است داستان‌هایی که در دوره‌ی ابتدایی به کار می‌روند، به لحاظ نوشتاری زیبا، دقیق و دارای تصاویر مناسب و جذاب باشند، به داشتن آموzan انگیزه بدهند، آن‌ها را به بحث و گفت‌و‌گو تشویق و محیطی زنده و فعلی ایجاد کنند. کتاب‌ها در رابطه با گسترش چشم‌انداز و جهان خارج از دسترس، اطلاعاتی به مخاطب می‌دهند و به همین خاطر، کتاب‌های داستان آموزگاران باید آموزنده، دقیق و معتمبر باشند.

همچنین، لازم است کتاب‌هایی که به دانش آموzan داده می‌شوند، توجه آن‌ها را به خود جلب کنند و به آن‌ها انگیزه ببخشند تا مخاطب پس از اتمام خواندن، به جست‌و‌جوی اطلاعات دیگری نیز برود. آن‌ها می‌توانند اطلاعات مورد نیاز خود را در کتاب‌های راهنمای، زندگی‌نامه‌ها، داستان‌های تخیلی و کتاب‌های مصور جست‌و‌جو کنند. همچنین، بهتر است دانش آموzan در حین مطالعه‌ی کتاب، در فعالیت‌های مفید و پربار نیز شرکت کنند تا دانش خود را در زمینه‌ی موضوعی که در حال مطالعه‌ی آن هستند، افزایش دهند.

دانسته‌های واقعی و تخیلی کنجدکاری کودکان را تحریک می‌کنند و زمینه‌ی علاقه و دلبلستگی را در آن‌ها فراهم می‌کنند. همچنین به یادگیری و بررسی معانی زبان کمک و فعالیت‌های ذهنی را تحریک می‌کنند. تفکر درباره‌ی معانی، در کروایی، یادآوری حوادث و احساسات مشابه، بسط مفاهیم، عمومیت بخشی و تفکر انتزاعی زبان به کار رفته در کتاب‌های داستان، به افزایش دایره‌ی لغات دانش آموzan درجه‌ی مؤثر و خلاق کمک می‌کند. نیاز است زبان به کار رفته در کتاب‌ها دلنشیش باشد و در عین حال کتاب‌ها به علاقه‌های کودکان، به بهبود و پیشرفت

قهرمان توکیست؟

**داستان، اهرم پرورش خلاقیت
در دانش آموzan**

دکتر نیره شاه محمدی

اشاره

شنیدن داستان برای رشد دادن دانش آموزن بسیار ضروری است. او از طریق داستان به سرزمین‌های حیرت‌انگیز می‌رود و با مردمان گوناگون آشنا می‌شود. این خود سرآغاز فعل کردن مغز وی برای تفکر کردن است و جرقه‌های خلاقیت را در ذهن او ایجاد می‌کند. با توجه به این رابطه

افتاده است؟):

تالی داستان (شروع، نقطه‌هی اوج
نقطه‌ی پایان و مشکل چیست؟)
چطور (امحل‌های داستان
چیست؟)
چرا (آیا داستان دوست‌داشتی
بوش، چرا؟ بخش مورد علاقه‌ی آن‌ها
در داستان کدام است؟)

شخصیت‌ها و قهرمان اصلی و
شخصیت‌های بد داستان چه کسانی
هستند؟
کجا (هر مرحله از داستان در کجا
اتفاق افتاده است؟)
چه وقت (داستان در چه ساعتی
از شبانه‌روز یا چه فصلی اتفاق
عنوان داستان:

فعالیت‌پیشنهادی زیر را در کلاس اجرا کنید:
چه کسی (نویسنده، تصویرساز،
شده را برای آن اجرا کنید سپس از
دانش‌آموزان بخواهید فرم زیر را براتی
آن پر و گزارشی نیز تهیه کنند.
موضوع داستان:
موضع داستان:

باشد. داستان‌های خودنوشت کودک یا گروه‌های کودکان می‌توانند به صورت نمایش، اجرا و بازخوانی، به بحث گذاشته شوند.

خواندن داستان

هنگامی که آموزگار برای کودکان داستان می‌خواند، آن‌ها را به سفری خیالی می‌برد که در آن تجربیات زبانی، احساسات و دانش خود را از جهان اطرافشان گسترش می‌دهند. لازم است آموزگاران از پیش با کتاب مورد نظر آشنا باشند. لذا بهتر است آن را به منزل ببرند و خواندن آن را با صدای بلند تمرین کنند. محیط کلاس به فضایی نیاز دارد که دانش‌آموزان احساس خوشبینی را در آن تجربه کنند. آموزگاران می‌توانند برای کتاب خوانی، دانش‌آموزان را روی قالیچه‌ای بشانند، طوری که آن‌ها قادر باشند کتاب و معلم را بینند، و همگی خواندن کتاب را با صدای بلند تمرین کنند.

عمولاً پس از خواندن داستان، بحث شکل می‌گیرد. چنین مباحثی مهارت‌های فکری و زبانی کودکان را رشد می‌دهند. عموماً معلمان خودشان داستان را برای دانش‌آموزان می‌خوانند، اما گاهی اوقات معاون یا والدین نیز برای این کار داوطلب می‌شوند. هنگامی که بزرگ‌سالان زیادی برای خواندن کتاب پیش قدم باشند، می‌توان داستان خوانی را در گروه‌های کوچک انجام داد. با افزایش صمیمیت در میان این گروه‌ها، یادگیری زبان نیز ارتقا می‌یابد. می‌توان از کودکان پایه‌های بالاتر ابتدایی نیز خواست تا داستان را برای گروه‌های سنی پایین‌تر بخوانند.

مراحل خواندن کتاب داستان

برای دانش‌آموزان

۱. آماده‌سازی محیط: دانش‌آموزان بر کف زمین و نزدیک آموزگار می‌نشینند تا قادر به دیدن نمایش و صفحه‌ی کتاب باشند.

۲. معرفی داستان: معرفی اجمالی و بحث درباره‌ی جلد، عنوان و تجربیات گذشته‌ی مرتبط و سایر اطلاعات در این مرحله صورت می‌گیرد. برای مثال، برای داستان «یک روز برفی»، نوشه‌ی مهدی بهروزی،

علاوه‌ی کتاب شروع می‌شود. این بحث باید حالت و جریانی طبیعی داشته باشد.

۵. فعالیت‌های تکمیلی: پس از آغاز یا ادامه‌ی دوباره خواندن یک کتاب، آموزگار می‌تواند فعالیت‌های متناسب با آن را اجرا

کند؛ مانند خواندن مستقل داستان و نوشن
خلاصه‌ی آن، مطالعه‌ی آزاد نیز یکی از
مهم‌ترین فعالیت‌های است، چرا که کودک
را بخشی از گروه قرار می‌دهد. کتاب‌های
کوچک می‌توانند برای مطالعه‌ی مستقل قابل
دسترسی باشند و کودکان را به بازخوانی
کتاب‌های مورد علاقه‌شان، تا آنجا که امکان
دارد، تشویق کنند. کودکان یاد می‌گیرند که
با درگیر شدن در عمل خواندن و مطالعه،
می‌توانند بخوانند.

۶. ارزیابی: در طول و پس از تجربه‌ی
خواندن، وضعیت پیشرفت هر دانش‌آموز را
ارزیابی کنید.

منبع
springer, steve, Alexander, Brandy: and
persiani, kimberly 2007 The creative Teacher
An Encyclopedia of Ideas to Energize Your
Curriculum, The McGraw- Hill Companies.

۳. مطالعه و خواندن داستان: آموزگار
ابتدا قصه را به منظور خوشایند بودن آن
برای دانش‌آموزان می‌خواند. مطالعات متفرقه
می‌تواند راهکاری پیشنهادی برای فراغیری
خواندن باشد. آموزگاران در حین خواندن
متن می‌توانند به لغات مشکل اشاره کنند.
برخی آموزگاران ترجیح می‌دهند در دقیق تر
دیدن آنچه کودک در حال مطالعه‌ی آن
است، به او کمک کنند، به واژه‌ها اشاره و
کودکان را به مشارکت تشویق کنند. کودکان
از تکرار واژه‌های آشنا یا سرودخوانی یا
فعالیت‌های دستی آسان و ساده یا افکت‌های
صوتی مؤثر لذت می‌برند. زمانی که معلمان
به واژه‌ها اشاره می‌کنند، کودکان صفحه‌ی
مربوط را می‌بینند، آن را باور می‌کنند و
شناخت ارتباطات نمادهای صوتی و واژگان
را شروع می‌کنند.

۴. بحث: پس از شروع خواندن، بحث در
مورد تصاویر و شخصیت‌ها یا بخش مورد